

Program för
KÄRENS DAG

den 5 oktober 1947.

- 1130 Korum å motorkörplan.
- omkr. 1200 Motorecykeluppvisning å motorkörplan.
- " 1230 Sjukvårdsövning å korthållsbanan.
- " 1300 Hästupvisningar å kaserngården.
- " 1345 Visning av etablissemnet.
- " 1400 Kamratföreningens årsmöte i Soldathemmet.
- " 1430 Lunch.

Pröv för KAK:s manövermärke kunna avläggas å motor-
körplan såväl före som efter uppvisningarna.

Hotell

Tunneln

MALMÖ

Vad vore livet

utan

LJUNGS CHOKLAD?

Bilfirman Holmberg & Söner

Skivarp

FÖRSÄLJNING, FULLSTÄNDIG SERVICE

Tel. 10, 97 och 165

NÄR DET GALLER JÄRN OCH STÅL

Edv. H. Thomée AB.

Tel. "Thomées järn"

M a l m ö

Egon Westrell AB., Malmö

Import Export



SNAPPHANEN



Tidskrift för Kungl Skånska trängkärens kamratförening

Innan ni bläddrar vidare...

Vid kamratföreningens sista årsmöte på Kårens dag den 5. oktober 1947 beslöts att T 4-tidningen "Snapphanen" i framtiden skulle utges av föreningen. Det första numret i tidningens historia utkom under något av de första beredskapsåren och tidningen har sedan dess endast utkommit sporadiskt, men alltid med stor efterfrågan av en stor och intresserad läsekrets. När nu kamratföreningen övertar ledningen av tidningen är det i den fasta förhoppningen att kunna göra Snapphanen till ett språkrör för och en underhållande läsning åt alla gamla och nya T 4-iter. Avsikten är att göra tidningen till en periodiskt återkommande tidskrift med ett sommarnummer och ett julnummer. Hu-

ruvida denna avsikt lyckas är i viss mån beroende av det intresse tidningen möter bland sina läsare. Redaktionen inbjuder alla föreningsmedlemmar och alla blivande sådana att medverka i tidningens spalter. Det synes oss icke otroligt att det runt om i landet existerar mindre sammanslutningar av T 4-iter, som sammansvetsats i fältförband eller skolor under beredskapstiden. Anslut Er till moderföreningen "T 4 kamratförening" och använd Snapphanen som Er föreningsblad. Skriv och berättat om Era sammankomster och varen vissa om att Ni skall finna en intresserad läsekrets.

Red.

Några ord om den frivilliga befälsutbildningen

Av Kapten Ramstedt

Det är lördag morgon. Telefonen ringer och sekreteraren i Göinge bf anar att det är en av hans elever som ringer. Mycket riktigt. En trygg göing, lantbrukare Nilsson i Finja, anmäler sig för att få direktiv för söndagens övning. A, sj då, är det fråga om en förevisningsskjutning? Ja, då måste han ju vara med. Men det blir besvärligt att passa den tidiga morgontimmen. Vi skola ju åka redan kl 0600? "A ja, det klarar sig nog. Jag stiger upp kl 0300 och klarar kreaturen så hinner jag gott fram i tid."

Ater en signal. Denna gången från Kvidinge. Det är trädgårdsmästare Ivarsson som meddelar, att han vill delta i den utannonserade övningen. Hur skall Ivarsson ta sig hit då, frågar sekreteraren. "Jo, det går bra. Jag har min lättviktare som jag kör in till Hässleholm med på en timme."

Så kommer söndagen. Regnet står som spö i backen. Kl 0600 står dock en trogen skara vid T 4 kasernvakt, mangrant samlade i hopp om att solen under dagen skall bryta igenom de tunga molnen. Ingen har svikit övningen.

Liksom en belöning för deras pliktöknska upphör regnet redan vid framkomsten till övningsterrängen och de kunna snart i sina medlemsböcker införa fyra nya timmar på deras väg till befördran eller förnyat förordnande.

Det är med sådant folk det frivilliga befälsutbildningsförbundet arbetar.

Det frivilliga inslaget i försvarsarbetet är en tillgång, som det borde vara angeläget för det friborna svenaka folket att med all kraft utveckla.

FBU-rörelsen är en unik företeelse, som saknar motstycke utomlands. Uppbyggd som den är efter mottot "frihet under ansvar", utgör den ett bevis på vårt folks strävan att på ett billigt men rationellt sätt sörja för landets värmkraft. Den respekt för vårt folks förmåga att slå vakt om våra intressen, som en dylik rörelse framkallar, kan inte överskattas. Det förhållandet, att arbetet sker så att säga i det tysta och av modfödd könsala för gammal hävd, måste för en utomstående iakttagare skärpa intrycket av vår nations starka livsvilja.

Förhållandet har emellertid inte blott psykologiskt värde. Genom den frivilliga insatsen kan vårt land inom tillmätt kostnadsram hålla en försvarsorganisation av högre kvalitet än eljest.

Det värnpliktiga befälet intar i mycket en särställning. Det utgör det bästa av Sveriges mannkraft, mätt icke blott med militär måttstock. Kampen om dessa mäns medverkan inom försvarsmakten och i det civila livet tar sig ofta sådana uttryck att den enskilda slits mellan de olika intressesfärerna. Den värnpliktiga befälsinstitutionen är därtill ännu så ung, att dess särställning och betydelse för samhället icke ännu tillföllu uppmärksammas och uppskattats. Det kan därför hända, att den enskilde, som utan tvivel själv gör

den största uppoffringen, känner sig osäker och ohägad för frivilliga insatser. FBU-rörelsen är uppmärksam på detta förhållande och har bl a till uppgift att tillvarata det värnpliktiga befälets intressen för att söka eliminera friktionsorsakerna.

FBU har i första hand inriktat sitt arbete på att sprida upplysning om förordnandesystemets verkan och om kursverksamheten. Ett sänkt befälsförordnande innebär inte blott det rent personliga obehaget av en lägre grad än den tidigare innehavda, utan även en för vårt lands försvarskraft kännbar kvalitetsför-sämring.

BEFORDRINGSKURSER

Eftersträ- vad grad	Kursens benäm- ning	Kursen fullgöres såsom				Kurs kan ersättas av		Minimi- ålder för	Förord- nande	Förord- nande i lägre grad innehaft i	
		Fritidsutb		Lägerutb	Friv ² utb vid förb	Tjg ³ vid förb	Vias ⁴ kurs				På- bör- jande av kurs
		a	b	b	c						
Vkrp	BK 1a+b1	108+	36+	36 ¹⁾		6 mån	5-6 v:or	—	—	—	
Krp	BK 1 b:2		72+	36 ¹⁾		6 "	3-5 "	—	—	—	
Furir	BK 1 b:3		72+	36 ¹⁾ +36 ¹⁾		6 "	4-6 "	—	—	—	
Sergeant	BK 2		36+	72+72		9 "	7-8 "	23 ²⁾	27 ²⁾	3 år ²⁾	
Fanjunkare	BK 3		72+	36+	72+72+	180	12 "	7-8 ³⁾	31	38 3 "	
Löjtnant	BK 4		72+	36+	72+72	180	12 "	7-8 "	24	28 3 "	
Kapten	BK 5		72+	36+	72+72+	180	12 "	7-8 ³⁾	31	38 3 "	

¹⁾ Kan, om särskilda skäl föreligger, ersättas med motsv fritidsutb (enl. fobef:s bestämmande).

²⁾ Må ersättas av obligatorisk efterutbildningsövning.

³⁾ Tjg jml VL § 27:2 eller VL § 28 eller under fredstid i befattning i allmänhet motsvarande den eftersträfvade graden. Tjg fullgjord efter senast erhållet förordnande. Halva tiden må motsvara omg a eller b av BK (ao 559/1946 mom 15 a) 1) och b) 1).

⁴⁾ Under krig eller FF. Kursen anordnas (anbefalles) av chefen för armén eller av milbef (motsv). Kortare kurs må motsvara BK-omg eller del därav (ao 559/1946 mom 15 a) 2) och b) 2).

⁵⁾ Utom omgång C.

⁶⁾ För vpl, som genomgått uoff- och offutb, gälla särskilda bestämmelser.

REP KURSER

Innehavd grad	Kursens benämning	Antal tim		Må ersättas av
		b ²⁾	a ³⁾	tjg ⁴⁾
Vkrp, krp, furir	RepK 1	60	60	30 dagar
Serg och fanj ¹⁾ , fänrik	RepK 2	72	72	30 "
Serg och fanj ²⁾	RepK 3	72	72	30 "
Löjtnant	RepK 4 L	72	72	30 "
Kapten	RepK 4 K	72	72	30 "

¹⁾ Trpjtjänst. ²⁾ Stabstjänst. ³⁾ Fritids- eller lägerutbildning. ⁴⁾ Repöv eller annan väl vitsoordad tjg. Halva tiden må tillgodoräknas såsom RepK omg a.

Har du erlagt årsavgiften till Kamratföreningen?

Det kostar 2 kronor och kan inbetalas till kassören Fanj. P. LIEDHOLM, eller insättas å postgiro nr 76571.

En blick framåt

SKALL TRÄNGKÄRERNA BLI UNDERHÅLLSREGE-MENTEN?

Stabschefen, major S. SVENSSON redogör för den tilltänkta omorganisationen

Huvuddelen av de underhållsförband, som ingå i krigsorganisationen, uppsättas och utbildas för närvarande av tre från varandra skilda truppslag, trängtrupperna, tygtrupperna och intendenturtrupperna.

I utbildningshänseende äro de tre underhållstruppslagen underställda inspektören för underhållstrupperna. Utbildningen bedrivs vid trängtrupperna i anspans-, bil-, sjukvårds- och trafik-tjänst (den senare innefattande viss reparations-tjänst), vid tygtrupperna i ammunitions-, reparations-, material- och förråds-tjänst samt vid intendenturtrupperna i magasin-, för-råds-, drivmedels-, bageri- och slakteritjänst.

Den nuvarande fredsorganisationen på tre skilda underhållstruppslag har befunnits icke i alla avseenden lämplig. Olägenheterna ha emellertid genom att de ifrågavarande truppslagen i utbildningshänseende äro samordnade under inspektören för underhållstrupperna, blivit mindre framträdande. I krigsorganisationen finnes icke någon uppdelning av underhållsformationerna uppsatta av det ena eller det andra truppslaget. De i krigsorganisationen ingående underhållsforbanden äro sammansatta av enheter ur träng-, tyg- och intendenturtrupper. Denna omständighet jämte det förhållandet, att de ifrågavarande truppslagen redan nu i utbildningshänseende äro samordnade underhållsinspektören har talat för att ett intimare fredsorganisatoriskt samband mellan dessa truppslag åväga-bringades. En enhetlig ledning av utbildningsverksamheten redan i regementschefensinstansen torde bidra till att den samverkan, som i krig erfordras mellan dessa tre truppslag, blir på bästa sätt förberett under utbildningen i fred.

Redan i oktober 1947 förlades tygkompanierna provisoriskt till trängkärerna (utom T 3). I Kungl Maj:ts proposition till årets riksdag föreslås att ett tygkompani skall inlemmas i trängkärernas organisation. Angående intendenturförbanden föreslår regeringen att även dessa skall tillföras trängkärerna men att denna sammanslagning först måste föregås av en utredning av frågan. Försvarskommittén hade nämligen i sitt betänkande föreslagit att intendenturförbanden skulle sammanföras till en enhet, benämnd underhållskår och förläggas till Solna. Detta förslag har emellertid icke upptagits i regeringens proposition utan har Kungl Maj:t även velat inlemma dessa förband i den nya underhållsorganisationen i fred. I försvars-

propositionen föreslås även att nuvarande trängkärer skall ändra namn och benämnas underhållsregemente. T 4 skulle alltså få ändra sitt namn till Skånska underhållsregementet eller U 4. Framställning har emellertid gjorts att få behålla "Träng" i stället för "Underhåll" i den nya regementsbeteckningen. Alltså skulle förkortningen T 4 vara kvar.

Det nya regementet kommer att organiseras på stab och två bataljoner. Sammanlagt skall på förbandet finnas 10 kompanier. Dessa äro: ett *bilkompani*, två *sjukvårdskompanier* avsedda för underhållsregementets egna vpl i sjukvårdstjänst, två *sjukvårdskompanier* avsedda för central utbildning av övriga truppslags vpl i sjukvårdstjänst, ett *specialkompani*, till detta komp avses läggas bl a anspansutbildningen, ett *tygkompani*, ett *befäls(omskolnings-)kompani*, ett *skolkompani* och ett *kasernkompani*.

Den årliga utbildningskontingentens storlek beräknas bli va:

Vpl 1. tjänstgöring i underhållstjänst	430 man
" 1. " läkare m fl	50 "
" 1. " ur andra truppslag	190 "
" plutonchefsskolor (2. året) o. omskolning	140 "
" i handräckningstjänst	40 "
Stammanskap, underbefälsskolor	65 "
Summa	915 man

Underhållsregementets befälsbehov skall bli va:

1 överste, regementschef
5 st övriga regementsofficerare
11 st kapten
21 st subalternofficerare
4 st förvaltare
11 st fanjunkare
20 st serjeanter
34 st överfurirer
41 st furirer
18 st korpraler
38 st vice korpraler och meniga.

Ur andra personalkärer kommer nedanstående personal att placeras till tjänstgöring:

ur kavalleriet: 1 st hovslagaröverfurir
1 st hovslagarfurir
ur fälttygkåren: 1 st tygofficer
1 st förvaltare

Från ryttartävlingarna i Stockholm

den 28—30 maj

Lördagen den 29. maj och tid för eftermiddagsnyheter från TT. Hallåmannen har läst några idrottsnyheter och börjar med de pågående ryttartävlingarna i Stockholm: "I lagtävling för underofficerare om H K H Kronprinsens pokal segrade Kungl. Skånska trängkårens lag...". Detta meddelande, som kanske någon hoppats på men ingen riktigt trott på, utlöste glädje och jubel vid många apparater och nyheten apred sig snabbt bland intresserade inte bara på kåren utan även i staden.

Hur gick det då till sett litet mer from inside? Tävlingsarna i Eksjö, Göteborg och Jönköping hade gett ur vår synpunkt sett riktigt bra resultat, dock ej så att vi hade några absoluta segerfunderingar, då det gällde Kronprinsens pokal. Träningshoppningen några dagar innan hästarna sändes till Stockholm var dock sådan, att om vi tidigare haft några segerfunderingar, så försvunno dessa i samma mån som grindar, bommar och andra hinder revos på övningsfältet. Nåja, en dålig generalrepetition skall ju vara ett gott tecken och vi tog den också så så småningom.

Alltnog, vi embarkerade nattsmälltåget till Stockholm natten till torsdagen och fingo gott resällskap med förra årets segerherrar, A 3:s lag. Samtalen rörde sig naturligtvis mest om hästar, det ventilerades banor, hinder och litet försiktigt chanser till placering.

Stockholm visade ett förhållandevis glatt och soligt ansikte och sedan vi debarkerat tåget och taxiledes

ur intendenturkåren: 1 st intendent
1 st förvaltare
1 st förvaltare i kassatjänst
ur fältläkarkåren: 1 st regementsläkare
1 st bataljonläkare
ur tygstaten: 5 st tyghantverkare
9 st armétekniker
4 st furirer
ur arméingenjörskåren: 1 arméingenjör
ur sjukvårdsväsendet: 2 st översköterskor
3 st sjukvårdsbiträden

Av detta framgår att någon veterinär icke kommer



T 4:s segerrika uofflag. Fr. v. serjeant Ohlsson på Kol-fanj. Carlsson på Katja, fanj. Bergström på Nabob och fanj. Liedholm på Peve.

nått målet — K 1 — var det skönt, att efter inkvarterings- och förplägnadsbestyr få sitta upp på våra trogna kamrater, hästarna. Det blev en två timmar lång akritt- och uppmjukningsrunda genom Liljansko-gen och utåt Flakartorpet.

att finnas på regementet, utan är det meningen att hästsjukvården skall skötas av civil veterinär.

Musikkåren kommer att bli kvar och sannolikt utökas till en kår av typ II i stället för en av typ III. Regementets stambästbestånd kommer att minskas ned till 35 ridhästar och 22 stamdraghästar. Samtliga dessa hästar skola vara varmblodiga.

Detta är i stort hur det blivande underhållsregementet kommer att gestalta sig. Det är ju klart att en del förändringar kommer att ske innan regeringens proposition godtagits av riksdagen. Men det synes som om regeringen i sitt nu framlagda förslag i stort sett följt 1945 års försvarskommittés i november i fjol framlagda betänkande.

I klass XIII lätt A på fredagen startade samtliga laghästar samt åtskilliga andra ekipage, tillsammans c:a 150. Gissa om det antecknades i programmen! Här fanns ju en möjlighet att någorlunda se vad konkurrenterna i laghoppningen gick för. Utmärkta resultat nådde här fanjunkare Bergström på Nabob med placering 10 och fänrik L. Ohlsson på Mia med placering 11 för vilket de erhöilo penningpris och SFK:s plaketter. Våra laghästar utöver Nabob nådde ingen placering, men gick dock godtagbart. K 4:s lag vars hästar gingo utmärkt, blevo absoluta favoriter, men vi ansåg oss dock ha viss placeringschans.

Så randades då dagen för laghoppningen. Efter uppmjukning av hästarna, studium av bana och hinder var det tid för startmälan, vilket sker en kvart före det klockslag, hoppningen tar sin början. Här fick vi en verklig kalldusch! Vår utmärkte lagledare, fanjunkare Liedholm, som trots sjukdom ställt sig till förfogande, då en av våra lagmedlemmar vid kulrindning ådragit sig en hjärnskakning och följaktligen ej kunde deltaga i tävlingen, fick ej lov att starta. Korrekt men en aning kitsligt! Nu voro goda råd dyra! Hoppningen tillgick nämligen så, att varje förband fick starta med fyra ekipage, varav de tre bästas resultat räknades. Eftersom vi nu endast hade tre ryttare, minskades segerchanserna betänkligt, men här var inte något val. Hela vinterns och vårens arbete just för denna hoppning skulle och måste ge resultat. Efter första omgången låg vi trea, sedan vår första häst, Peve, här gått med 7 felpoäng. Det blev tid för en sockerdricka och några minuters vila och så nästa häst, min egen Katja, som fanjunkare Liedholm under tiden "värm upp". Det gick något bättre — 3 felpoäng — och fortfarande låg vi väl till men K 4 ledde dock. I tredje omgången tillspetsades striden ytterligare. K 4 ledde fortfarande, men hotades av bl. a. T 4. I denna omgång red sergeant Ohlsson på Kol med 4 felpoäng efter en flott ridning. I slutomgången var ställningen den, då vårt sista ekipage, fanjunkare Bergström på Nabob, skulle starta, att K 4, som sluthoppat, hade sammanlagt 8 felpoäng. För att T 4 skulle vinna måste fanjunkare Bergström rida felfritt. Spänningen var ödlidig. "Jag vågar inte se", sade någon. Första hindret gick bra, men det var hemakt vad det går långsamt. Det här går aldrig, så kraftig som en del hinder äro. Men det gick, tredje, fjärde, femte . . . elfte, tolfte och sista. Vi vann! Trött och lycklig hoppade fanjunkare Bergström av gamle, gode Nabob. T 4-vänner från när och fjärran dök upp och gratulationer strömmade mot oss. Ja, det var verkligen roligt att så ha kunnat representera vår gamla kära kår och som klimax kom då prisutdelningen med tal och utdelning av priserna av överbefälhavaren, general Jung samt ärevarv. HKH Kronprinsens pokal — en stilig silversak — över-

befälhavarens hederspris samt SKF:s plaketter buros av trötta men belåtna trängare till K 1:s underofficersmässa för förvaring till hemfärden. Vid en kopp kaffe kommenterades sedan dagens hoppning.

På kvällen hyllades laget vid en liten festlighet på underofficersmässan, där det lovades av övriga lag, att nästa år skulle pokalen vandra till ett annat förband. Det är väl det mest troliga, men vi skall väl hoppa om det! Telegram anlände bl a från kårchefen, överste Hagberg, som hela tiden viat stort intresse och utan vars välvilliga bistånd detta för kåren så hedersamma resultat ej kunnat nås. T 4:s tre bästa ekipage voro: Fanjunkare Bergström på Nabob 0 felpoäng, fanjunkare Carlson p. Katja 3 felpoäng och sergeant Ohlsson på Kol 4 felpoäng. Resultat av laghoppningen: 1. T 4:s lag 7 poäng. 2. K 4:s lag 8 poäng. 3. K 1:s lag 12 poäng. 4. A 3:s lag 12,5 poäng.

Framgångarna för T 4:s del vid dessa ryttartävlingar voro dock ej slut. Ett kraftigt och ihållande regn hela natten fortsatte på söndagsmorgonen och gjorde banan särdeles hal och svår.

I klass XII lätt A startade trots regnet c:a 90 ekipage. Klassen delades upp så, att hälften hoppade på fm och hälften på em. Hinderfel och vägringar voro legio och 20—30 felpoäng voro vanliga. T 4:s hästar gingo här jämnt och bra, på något undantag när, men några förhoppningar om placering hade vi från början inte. Så mycket större blev glädjen, då fänrik Ohlsson med sin lilla Mia red felfritt och ledde tävlingen.

Då eftermiddagens hoppning började, ledde fänrik Ohlsson fortfarande men blev så småningom distanserad av en direktör på en utmärkt häst. Så kom då turen till fanjunkare Bergström på Nabob — felfritt tredje dagen å rad, bästa tiden och ledning av klassen! Sådan var ställningen ända till ett fåtal ekipage återstod, då sergeant Abrahamsson K 4 red felfritt och någon tiondels sekund snabbare. Resultatet i denna klass blev för T 4:s del: 2. Fanjunkare Bergström på Nabob 0 felpoäng. 4. Fänrik Ohlsson på Mia 9 felpoäng. 15. Fanjunkare Carlson på Peve 7 felpoäng. Hederspris till de två förstnämnda, penningpris och plaketter till samtliga blev lönen för mödan.

Det var, som den ärade läsaren nog förstår, glada och belåtna trängare, som anträdde återfärden på söndagsnatten för att på måndagsmorgonen återgå till sina ordinarie sysselsättningar.

Hur när man då sådana framgångar, undrar kanske någon? Ja, det är egentligen en hemlighet, men jag kan tala om att målmedvetet arbete, träning på lång sikt och sist men inte minst ett utomordentligt gott kamratskap är av avgörande betydelse.

Season.

I SNAPPHANEBYGDER

Fanjunkare L. G. LUNDGÄRDH berättar om historiskt minnesvärda platser i trakten av Hassleholm

Almaån, artären i det västra Göttinge, plöjer sitt böljande serpentinlopp genom grå snapphanebygd, där ljunng och småskog föra sin eviga kamp om den fattiga, grusblandade myllan mellan stenblocken, genom mörka, allvarsamma barrskogar och smeksamt vajande björkhagar, genom gammal kulturbygd, där åkrarnas rutor teckna sig i svart, grönt och gult och kyrkorna skinande vita höja sig över den blodröda massan av gårdar i byarna.

Det var detta vattendrag, som tillförde bygden kulturens livgivande blod. I Hälleberga och Hörja samlades i en grå forntid folket till offerfester och i Kärråkra var den stora handels- och bytesplatsen belägen. Längre österut, i Gumlösa, där ån vidgar sitt lopp och blir mäktig och bred, byggde riddar Trugofoh för över 750 år sedan sin kyrka. Från denna tidpunkt följer utvecklingen gamla kända linjer, för vilka kyrkan i Gumlösa och tornet i Hovdala stå såsom riktmärken, d. v. s. herremakt och hierarki togo ledningen, och från att ha varit en enhetlig självstyrd del av Danmark, där urgamla sedvänjor och uråldriga administrativa förhållanden varit rådande, blev det gamla Göttingeriket en feodalstyrd bygdeprovins, där den fria och självständiga bondeklassen så småningom på grund av medeltidens rättslöshet tvingades till fullständig självuppgivelse.

I det karga och glest befolkade Väst-Göttinge har det medeltida adelsväldet satt mindre spår än i andra, fruktbarare delar av Nordskåne. Det enda till våra dagar bevarade minnet från denna tid är det ärriga tornet vid Hovdala, som med sina metertjocka murar och stirrande skottgluggar, sina märken efter fruktlösa stormangrepp och sin genomskjutna ekport, står där som ett stycke barsk forntid mitt i en leende nutid. Det har sagts, att den lärde och vittbereste Sigvard Grubbe skulle varit herresätets grundläggare, detta har emellertid nyare forskning bragt i tvivelsmål. Hur som helst kommer hans namn dock alltid att intaga ett bemärkt rum i herresätets ägarelängd, då han högt upplyst och med ett brinnande intresse för litteratur och konst kan sägas vara prototypen för 1500-talets skånska adelsmän. Av sin konung, Christian IV, användes Grubbe i åtskilliga diplomatiska missioner och var sålunda kung Christian följaktigt bl. a. vid konungamötet i Halmstad och Ulfsbäcks prästgård. Ett par årtionden efter Grubbes död övergick Hovdala till hans måg, den djupt olycklige Joachim Beck för att

senare skiftas på många händer till Skånes övergång till Sverige, då Hovdala åter sammanfogades till ett helt under den rike Jöns Michelsen Ehrenborgs spira. Den därpå följande ägaren, Michael Ehrenborg, betraktades av ortbefolkningen som en smula underlig, när han, för att tillfredsställa sitt behov av kontemplativ ensamhet i sitt tänkande, lät uppföra en paviljong på en höjd djupt inne i Hovdalaskogarna. Ännu står ruinen kvar där inne i dunklet minnande om en man som delade sitt liv mellan krigiska värv och lärda filosofiska grubberier.

De gamla släkternas öden knyta sin sagokrans kring Finjasjöns leende stränder. Mycket av det, som en gång gav glans och förmåmet åt denna oas i den stora vildmarken, har emellertid sjunkit i grus och glömska. Av Beata Huitfeldts stolta renässanslott vid Mölleröd återstår endast en ogräsbevuxen ruin — höga näsolor och annan vulgär vegetation breda ut sig där fordom rosorna doftade i rikshovmästarinnans örtagård, och vildtörnet slår sina revor över stigen, där en gång vid tiden för Kristianstads grundläggning den sköna frun och kung Christian IV hade sina beredstunder.

En knapp halvmil österut ligger Ulfeldarnas Vankiva, nu vordet ett mönsteriantbruk i visserligen ofrälse men varsamma händer. I stadens utkant ligger Walken dorfarnas Hassleholm (numera benämnd Hassleholmsgården), där general Ludendorff arbetade på sina "Minnen från kriget." Skåder mullsträns sydost ut bryts horisonten av en kraftig rullstensås, på vars krön stadens vattentorn blickar ut över bygden. På åsens sluttning åt söder stod fordom ett av fru Justitias redskap uppställt. Härav har åsen fått namnet Galgbacken. Den sista avrättningen här ägde rum 1866. Vid ett sådant tillfälle kläddes åsens sluttningar av massor med skådelystna, som finga åse hur delinkventen dödsblek ledsgades av någon präst fram till stupstocken, hans sista bön, den blixtrande bilen och de fallandesjuka, som rusade fram för att komma över några droppar av det helbrägdagörande blodet.

Västra Göttingebygden har i rikt mått fått utstå de påfrestningar, för vilka gränslandet i allmänhet äro utsatta, och i detta avseende ha trakterna kring Finjasjön långt ifrån utgjort något undantag. Snarare kan den betecknas som händelsernas brännpunkt. Från tidig medeltid och fram till den slutliga kraftmätningen vid 1600-talets slut ha dessa bygder utgjort skåde-

Det är fullbordat

En vpl signalist ur föregående årsklass berättar här några minnen från sin första tjänstgöring. På bilden synes en ra-patrull under ståtjänst med 1,5 W. Artikel författaren med mikrotelefonen



När jag tänker tillbaka på de elva månaderna som gått, sedan jag stod utanför T 4:s grindar med min slitna väska i handen, tycker jag att tiden gått fantastiskt fort. Från dessa trehundra-trettio dagar har man kvar både ljusa och mörka minnen. Men hur det än är så glömmar man alltid de dystra episoderna, men minns de glada och trevliga.

Min gode vän och medarbetare i vår egen tidning "T 4 signalisten", "Ben-Amor" alias Arne Norrman, har skrivit en dikt som jag erinrar mig just i samband med de ovan nämnda 330 dagarna. Han har kallat den: "Vi har alltid varit fredliga", och den lyder:

*"Om vi tog dem nu och ställde dem
i en lång, grå rad framför oss,
i vägens förlängning.
Så skulle vi nog anse att det var omöjligt
att slå ihjäl dem, en och en!
Men nu har vi dem bakom oss,
alla trehundra-trettio.
Nu har vi hoppat bock över dem,
samliga har vi lagt dem i en lång rad,
blodiga äro de inte, ty vi har alltid varit fredliga."*

platsen för blodiga sammandrabbningar mellan svensk och dansk; vid Mjölkalånga slog drotsen Mats Kättilmundsson 1318 en dansk krigshär och tog 300 danska och tyska adelsmän till fånga, sedan var det relativt lugnt ända till vasarnas härjningståg, vilka, historiskt sett, för dessa bygders vidkommande företrädesvis kännetecknas av de upprepade fruktlösa anfallen på Hovdala. Gustaf Horns infall 1644 bildar den näst därpå följande episoden i västgöingarnas månghundra-åriga lidandes historia, vars klimax inträder med den stora snapphanefejden. Den vårdag 1676, då den dansksinnade Fårstorsprästen, Sigvard Jönsson, till Rönge marknadsplats sammankallat allmoge för att i anledning av danskarnas infall i Skåne mana till öppet uppror mot det svenska styret, gav upptakten till ett av de blodigaste äventyren i härader av blod och grym-

Den sista raden bör vi vara glada åt att kunna läsa, om man tänker på det kritiska läge, vari hela världen just nu befinner sig. Vi bör vara glada därför att vi sluppit att göra dessa dagar till ett blodigt allvar.

Någon av Er tänker kanske, när ni ser rubriken ovan, att detta är något religiöst och ej värt att offra tid på, men undermeningen med vinjetten är, att första delen av värnplikten är gjord, den är fullbordad!

Man minns så väl den första dagen på T 4. Civila kommo de unga männen, något sorgsna till modda vid tanken på att nu skulle det komma trehundra-trettio dagar, en lång, grå strapatsrik tid. Vi stod i kö, lämnade våra ransoneringskort, fingo reda på vart vi skulle, sjukvård, signaltjänst etc. Inne på dagrummet stod handrustskammarfyrinen och slängde till oss en massa persedlar, som vi snällt fick ta emot och försvinna in med, på det logement där vi blivit anvisade att ligga.

Sedan följde en massa klädprovningar. Man bytte mössor, rockar och skor, överhuvudtaget allt, som inte passade perfekt. Väl minns man ännu de skrattretande synerna av en del grabbar vilka spatserade omkring i byxor som gott och väl kunde användas till halskydd

heter överflödande historia. När fejden var till ända och fred slutet liknade Västra Göttinge till stora delar ett öde land, hela byar voro utplånade, familjebanden sprängda och hat och bitterhet spirade i de fåror, som inbördeskriget plöjt. Ett folk härdat i en sådan skola, ett folk, som genom århundraden haft att utkämpa hårda duster med yttre och inre fiender och som endast genom stora kraftersträngningar förmått avlocka den stenbundna marken ett magert uppehälle måste bli ett segt och envist, en smula svårhanterligt släkte. Västgöingens envishet har blivit ett ordstäv, men när denna envishet endast manifesterar sig i segerrika nappatag med en motsträvig natur och kraftiga handtag åt den allmänna utvecklingen skall ingen säga annat än att västgöingens dyrköpta karaktärsavtryck från fäderna länder honom till berömmelse.

på samma gång eller i m/10 kappor vilkas ärmars gingo att vika upp i tredubbla varv.

Men allting ordnar upp sig. Redan dagen efter hade alla fått passande persedlar. Nu gick man och studerade varandra, hälsade på varandra med hönör, trots att detta inte var inlärt ännu. De följande dagarna fingo vi ut signalmaterielen, trådutrustning och 1,5 watts radioapparat. Dessa voro vi så intresserade av, att vi bad vår plutonchef att få använda dem på fritid, vilket också beviljades. Sedan kunde man om sommarkvällarna få se unga, entusiastiska signalister komma marscherande med en 1,5 wattare på ryggen och med marschantennen vajande för vinden. Avståndet voro ju inte så långa, men intressant var det ändå det hela.

Allt eftersom sommaren led framåt, blevo vi mer och mer tränade i att bära tunga apparater på ryggen. Efter en ansträngande marsch uppför backarna mot Mårtensbygget, kände man sig ganska trött. Särskilt om 1,5 wattaren hängde på rygglutet! Men värre skulle det bli. En dag i augusti fingo vi byta ut våra 1,5 wattare mot 10 w/Br, vilka voro betydligt tyngre saker. (Apparatlåda om 24 kg. samt handgenerator med packfickor à 18 kg.) Nu började det bli verkligt intressant inom radiotjänsten. Vi hade förut endast använt telefoni under denna tjänst, men nu när vi fått ut 10 w övergick vi till att tillämpa våra färdigheter i morsering.

Till att börja med gick det nog lite knaggligt, men alla är barn i början, heter det ju. När vi sista gången hade stntjänst (5/3—48) gick telegraferingen betydligt bättre. Övning ger som bekant färdighet!

När vi sedan tyckte att radiosignalering blev lite för enformigt, övergingo vi till det vanliga, hederliga telefonnätet. Säkert har mången telefonist, som kommit att lyssna på våra samtal, undrat om vi varit fullt

normala, när en djup basröst svarat: "Det är Sven". Sedan när samtalet väl kommit igång tror jag nog att ev. lyssnare lagt på luren. Ibland kunde det låta så här: "Bergwall har lurat Olga." (Männe Bergwall var en Sol- och värman?)

Jag minns en massa episoder från den veckan då vi voro i Borås och hade övningar på automatiserat nät. Jag nämmer två: En av signalisterna bl. a. kallad "Agronomen" hade av en händelse råkat slå 'nollan' och då svarade 'telefonissan' "Borås". "A." genmålde: "Jag har tgm till Bofinken". "Vill Ni ha telegrambordet?" undrade fröken men "A." lade diskret på luren.

En annan gång var det en signalist som fått fel nr. Han frågade: "Är det Granen?" På detta svarade abonnenten: "Kvarnen? Nä, dä' ä' hos Jöns Olson." Ridå!

Ja, otaliga äro de små episoder ur militärlivet, som man minns med glädje och oräkneliga äro de skratt man fått åt en del tokroliga individer, som utan att kanske själv ha anat det, varit en hel plutons små glädjespridare.

Till slut tar jag mig friheten att citera slutverserna ur "Ben-Amors" 50-talistiska dikt "Rosorna":

*"Jag stod vid gravens brant,
den grav, där vi lagt trehundra-trettio dagar
av vårt unga liv.
Sjuttonde mars!
Då begrov vi våra lumpor, våra sorger,
men vi kände ingen liklukt!
Vi kände bara doften av mylla.
Doften av rosor,
som ännu voro knoppar,
som ännu inte hade kastat ångestens bojer.
Den dagen blommade vi. Vi rosor!"*

"Signalist 219 K-zon."



UNIFORMS-
och
CIVILA
MÖSSOR
HATTAR
PÅLSVERK
Edvin
Andesson

MEDITOL

BRA FOR HALSEN
SMAKAR GOTT

TRÄNGFÄLTÄVLAN 1948



Fr. v.: Chefen för T 4 överste Hagberg, f. d. T 1-chefen Engdahl, fd ch för T 1, skänkt magnifikt vandringpris. Tävlingsgruppen är i första hand en lagtävling, där de tre bästa i varje lag får sina individuella prestationer sammanräknade. Varje lag består av fyra officerare, varav två av lägst kaptnens grad. Tre gånger har tävlingen gått av stapeln med någon av de andra trängkärerna som arrangör, och i år var det T 4, som stod för värdskapet.

Mellan de fyra trängkärerna i vårt land äger en gång varje år en tävling rum, om ett av överste Engdahl, fd ch för T 1, skänkt magnifikt vandringpris. Tävlingsgruppen är i första hand en lagtävling, där de tre bästa i varje lag får sina individuella prestationer sammanräknade. Varje lag består av fyra officerare, varav två av lägst kaptnens grad. Tre gånger har tävlingen gått av stapeln med någon av de andra trängkärerna som arrangör, och i år var det T 4, som stod för värdskapet.

De grenar som ingå i fälttävling är följande: taktik, motorcykelprov, uppdelat dels på manöverprov dels på orienteringskörning, terrängritt, gevärsakjutning samt terränglöpning med inlagda pistolakjutningsstationer. Här på Skånska trängkären började träningsarbetet redan tidigt för att tävlingsdagarna 20/5—21/5 ett slagkraftigt lag skulle kunna ställas upp. Efter ett par månaders hård trimning och en krävande uttagningsstävling kunde T 4 ställa följande förhoppningsgivande lag på benen: kaptenerna Jämtfjäll och Lindencrona, löjtnant Florén och fänrik Arvidsson samt kapten Widoff som lagledare.

Det var 16 topptrimmade och vältränade karlar, som den 20/5 med beslutsamma anlet och tävlingsgeisten präglad i blicken värmdes sina motorcyklar för att ställa upp i den första tävlingsgrenen nämligen manöverprovet.

verprovet. Banan som hade en längd av omkring 4 km, gick i den starkt kuperade terrängen vid Tyringe. Att gå till fots den på en knappt skönjbar stig framschnitzlade banan med tusen och en besvärligheter och hinder, mattade envar; att så framföra sin lekamen längs denna medelst motorcykel, tycktes hart när fordra en ekvillbrists skicklighet. Ingenting tycktes dock kunna stoppa de tävlandes framåtanda. Den ene efter den andre körde runt banan med dess svårforcerade härnålskurvor, bäckövergångar och sandtag med en säkerhet, som var frapperande. En och annan kullkörning noterades dock till åskådarnas stora förnöjelse, ty inget roar väl människan mer än att se på, när andra arbeta, och arbeta fick faktiskt den göra, som råkade köra omkull och av banan, för att sedan vara tvungen att ensam bärga upp den tunga maskinen. Som sällrare i grenen utgick löjtnant Lundqvist, T 3, men "de skånske" låg samtliga väl framme, och alla rättrogna T 4-ingar gladdes och hoppades i sina hjärtan.

Någon timma därefter var det dags för tävlingsdeltagarna att pröva sin lycka på ett annat fortskaffningsmedel, ty då gick nästa gren, terrängritten, av stapeln. Hästarna hade lottats ut, och en halvtimme innan vederbörande skulle starta, fick han bestiga sin springare för första gången och känna efter om de trivdes med varandra, och om de skulle kunna förbliva ett under tävlingsmomentet. Banan var cirka 2500 m lång med 12 st hinder inlagda. Ett efter ett gav sig ekipagen iväg i vilda slalomsvängar mellan träden



T 4-lagets nestor, kapten Jämtfjäll under sammanbiten koncentration före starten i manöverprovet.



Fältskjutningen försiggick i underbart vacker terräng.

och kommo i mål till åskådarnas besvikelse utan att ha "delat på sig". Tävlingsens äldste deltagare major Ekdahl, T 1, ledde länge men mot slutet kom ungdomen stormande, och fänrik Tingdahl, T 2, blev grensegrare med kapten Gelin, T 1, på andra plats, beriden på tävlingarnas äldste deltagare bland de fyrfota, den oförbränneliga Jazz.

Att T 4 ännu inte tagit ledningen berodde på, upplyste fänrik Arvidsson, att man inte ville ta bort spänningen i tävlingen på så tidig ståndpunkt.

Nu var man framme vid det verkliga precisions-, utmattnings- och maratonprovet, nämligen orienteringskörning på mc i mörker. Starten var förlagd till Flyinge kungsgård dit tävlingsdeltagarna transporterades i sjuktransportbilar, dymedelst erhållande en aning om vad som komma skulle. Banan var mellan 10 och 15 mil lång, och gick fram över allt vad som finns att uppleta i dessa trakter av Skåne av kostiga och skogklädda bergmassiv. Fem delsträckor hade de startande att utstå och övervinna, innan det långtande målet skymtades på Revingehed, vilket inom parantes sagt inte var så hägrande, då man visste, att omedelbart efter framkomsten vidtog det taktiska provet, vilket skulle pågå i tre timmar.

När aftonsolen sänkt sig och mörkret börjat falla över de skånska bokskogarna och bönderna, de förra just då i sin leende värgrönska, de senare i sitt grönskande värleende släppte startern i väg förste man. Och så var snart klappjakten igång. Liket vredgade titaner vräkte de fram längs banan, och med en oeffterhärmlig elegans bemästrades på en gång både väg, fordon och trötthet.

Hemmafavoriterna satte sina supporters på hårda prov. Annars så säkre kaptenen Jämtfjäll dröjde osed-



Fänrik Arvidsson rusar i mål efter manöverprovet.

vanligt länge att visa sig vid första kontrollen. Alla vändades allt mera för varje minut som gick. Förklaringen kom senare, kapten Jämtfjäll hade hjälpt till målet en av T 2 deltagare, vilken skadat sig, och därefter hade han återigen gett sig ut på banan och fullföljt tävlingen, trots att han kunnat bryta och stanna kvar vid målet, samt hunnit före taktiskskrivningen vederkvicka sig med några timmars sömn. Det är sådant som kallas sportsmannaskap.



Det halsbrytande stupet i grusstaget under manöverprovet klarades elegant av alla deltagarna.

Lagets Benjamin, fänrik Arvidsson, valde fel kostig uppe på Romeleklint och kom fram till en 25 m brant stupande sluttning. Plötsligt vid ett försök att vända gav marken under framhjulet på hans mc efter, och ekipaget rullade tvärt utför och hamnade var för sig vid slutningens fot. "Knaarren" dog, men fänriken överlevde och gav sig iväg att luffa under 3 timmar i skinnkläder och genom oländig terräng med endast månen som vägvisare, tills han slutligen påträffade en kontrollant, som kunde bispringa honom.

T 3 hade här stora framgångar med löjtnant Hallenberg som etta och löjtnant Lundkvist som tvåa. T 4 var heller inte borta från vinden med kapten Lindencrona och löjtnant Florén som trea respektive fyra. I lagtävlingen var spänningen olidlig. Vem som helst kunde vinna. Vi tippade finst: T 3, men hoppades på T 4.

Taktikprovet satte deltagarna på verkligt psykiska påfrestningar. Att efter 5 timmars hård mc orientering sätta sig ned att läsa taktiska problem i morgongryningen, kan få den mest slätkammade att bli bockig i håret. Provet vanns av major Ekdahl, T 1, gammal, hårdad taktikkräv, och det såg nu illa ut för de våra. Efter någon timmas sömn gick gevärskjutningen av stapeln. Först en precisionsserie på 10 skott på 300 m avstånd, och sedan fältskjutning på okända avstånd. Nu kom T 4:s spurt. De laddade, de siktade, de lade an, det smäll och så satt skottet där det skulle, dvs i målet mitt. Kapten Lindencrona vann med 99

poäng av 100 möjliga, och tvåa blev fänrik Arvidsson, som trots de för hans del oerhörda påfrestningarna under mcorienteringen, sköt utmärkta 96 poäng.

Sista grenen, terränglöpning 3000 m med pistolskjutning, gick omedelbart därefter och vanns av löjtnant Lundkvist, T 3, med 98 poäng av 100 möjliga och därmed individuella slutsegrarna och "omöjliga" fänrik Arvidsson kom spurtande med långa älgkliv efter att ha gjort sitt livs skjutning 97 poäng.

Så var det bara att vänta på resultatet av lagtävlingen. Att det var T 3 eller T 4 som skulle vinna det förstod man, och att skillnaden var ringa det anade man också. Och så: Etta T 4 1113 poäng, tvåa T 3 1109 poäng. Samtliga T 4 supporterna dansade vild cancan av hänförelse och T 3 gratulerade och sade: "Vi möta nästa år igen".

En som hade anledning att vara gladast bland de glada var förra årets individuella segrare, löjtnant Paulson, som i år bar högsta ansvaret för att tävlingsmekanismen fungerade klanderfritt. Och att han skilde sig från den uppgiften med ära, därom fick han många vittnesbörd både under och efter tävlingen.

Så gick var och en till sitt och begründade i sitt hjärta, vad han sett och hört under detta dygn. Småningom framkom man dock till detta: tränade, sammanbitna män med vilja, laganda, självdisciplin och segerstro, dem kan intet hejda, för dem finns inga omöjligheter, vare sig i krig eller fred.

O I

RESULTAT AV TRÄNGFALTTAVLAN 1948.

Lagtävling									
Plac	Kår	Lagets sammansättning	Takt	Summa poäng				Pist	Resultat
				Mc	Rid	Gevär			
1	T 4	Lindencrona, Jämtfjäll, Arvidsson ..	149	108	300	271	285	1113	
2	T 3	Lundquist, Hallenberg, Yman	159	176	296	201	277	1109	
3	T 1	Ekdahl, Tannfelt, Gelln	162	73	300	221	267	1023	
4	T 2	Bodemark, Björnström, Lindahl	177	56	290	209	244	976	

Individuell tävling									
Plac	Grad	Namn	Kår	Takt	Poäng				Resultat
					Mc	Rid	Gevär	Pist	
1	Löjtnant	Lundquist	T 3	55	85	100	85	98	423
2	Kapten	Lindencrona	T 4	60	82	100	99	96	417
3	Löjtnant	Hallenberg	T 3	45	91	100	55	91	382
4	Major	Ekdahl	T 1	64	20	100	80	94	358
5	Kapten	Jämtfjäll	T 4	55	28	100	76	92	351
6	Kapten	Bodemark	T 2	57	17	98,5	80	94	346,5
7	Fänrik	Arvidsson	T 4	34	18	100	96	97	345
8	Fänrik	Tannfelt	T 1	35	36	100	76	96	343
9	Kapten	Björnström	T 2	61	24	91,5	67	86	329,5
10	Kapten	Gelln	T 1	63	17	100	65	77	322
11	Fänrik	Brusewitz	T 1	35	58	95	48	84	320
12	Kapten	Yman	T 3	59	0	96	61	88	304
13	Löjtnant	Lindahl	T 2	59	15	100	62	64	300
14	Löjtnant	Florén	T 4	20	63	89,5	78	86	296,5
15	Kapten	Hellström	T 3	39	0	71,5	74	52	236,5
16	Fänrik	Tingdal	T 2	—	36	100	—	—	136

T 4 K

Kungl Maj:t förordnade den 15. augusti 1947, att ett av Skånska trängkårens kompanier skulle förläggas till Kristianstad.

Den 1. oktober avmarscherade T 4:s 5. kompani pr cykel i en storartad medvind mot sin nya förläggningsort, följt av utrustningen på lastbilar. Kompaniet inmarscherade på I 6 kaserner i god stil och med god militär sammanhållning, välkomnat av glatt grinande infanterister.

Kompaniets officiella namn är enligt arméföreskrifter T 4 K (K = Kristianstad) och lyder kompaniet under chefen för T 4 i övningshänseende och under chefen för I 6 i fråga om inre tjänst, förvaltning och disciplin. Chef för kompaniet är kapten C. E. Röing. Kompaniet fick genast en utmärkt förläggning i kasern G, en ensamt liggande envåningsbyggnad. På grund av sitt isolerade läge på övningsfältet kallas kasernen allmänt ökenfortet. Den ser också ut som ett fort.

Offensiv på bildningsfronten

Förra numret av Snapphanen innehöll bl. a. en artikel om personalvården här vid T 4. Den kulturella sidan av denna viktiga detalj i kårens arbete omfattade, framhöll författaren, framför allt den frivilliga fritidsundervisningen och biblioteksverksamheten. Efter som smart ett år gått till ända sedan artikeln skrevs, är det kanake på sin plats att kasta en blick tillbaka på det gångna årets verksamhet. Vi vänder oss därför till personalvårdsavdelningens kapten Kinnman och frågar: "Hur har årets bildningsarbete gestaltat sig med avseende på deltagarfrekvensen?"

"I stort sett bra. Vi skickade redan på sommaren ut anmälningelistor för höstens verksamhet och när kurserna började, hade bortåt en 250 deltagare d. v. s. ungefär 35 % av kårens inkallade personal anmält sig."

"Vilka ämnen är det som vanligen bli föremål för kursverksamhet?"

"Det skiftar i allmänhet från år till år beroende på tillgång på lärarkraft och deltagarfrekvensen. Kurser i t. ex. språk (för såväl nybörjare som mera försigkomna), motorkännedom, bokföring, maskinavritning och ridning hör till det stående på kursprogrammet. I allmänhet är det de praktiska kurserna, som roner liv-

T 4:s personal har under det gångna halvåret väl hävdat sin ställning i konkurrensen bland infanteristerna och många samövningar ha tydligt givit vid handen trängarnas goda klass. Vid parader och högtider ha våra pojkar varit lika goda som I 6 soldater.

Nu i år den 1. juni har ökenfortet återigen blivit bemannat, denna gång med 107 stycken pigga pojkar. Inryckningen gick smärtfritt och redan inryckningsdagen började utbildningen så smått. Kompaniet deltog i krigsmans erinran fredagen den 4. juni, då hela infanteriregementet lämnades av till I 6 chef, överste Sjöberg, och trängsoldaterna marscherade i kompaniförband som om de aldrig gjort annat och detta efter 2 dagars utbildning. Det lovar gott för framtiden.

Så småningom blir det väl samövningar mellan T 4 och T 4 K och då få vi se, vem som står sig bäst. T 4 K hoppas på ett gott utbildningsresultat och kamraterna i Hässleholm hälsas hjärtligt från

Vaktposten på Ökenfortet.

ligast efterfrågan. Folk vill nämligen gärna uppehålla eller förkovra sin färdighet i sitt yrke eller odla någon hobby. Ett gott exempel här på är kurserna i snickeri och bokföring och den dubbelte överteknade kursen i ridning. Det är emellertid långt ifrån alla som lagt helt utilitistiska synpunkter på fritidsundervisningen. Ett ämne som musikteori, där musikdirektör Nilsson undervisar i så subtila ting som musklära och musikhistoria har samlat en regelbundet återkommande åhörarkåra på 30 man eller mer. Musikdirektör Nilsson har även lyckats av sängbegåvade ynglingar på kåren skrapsa ihop en ganska bra kör, som framträtt vid ett flertal tillfällen med bl. a. så krävande verk som Griegs Olav Trygvason."

"Och lärarkraften", fråga vi, "hur har den saken ordnats?"

"Kåren har själv en del kunnigt folk. Undervisningen i sådana ämnen som motortekni, snickeri, bokföring, musikteori och ridning har kårens egna lärare avklarat. Språklärare har vi givetvis inga här på kåren men Hässleholms läroverkslärare har välvilligt ställt sina krafter till förfogande. Någon brist på kompetent lärarkraft har vi alltså inte haft kännning av. Överhuvudtaget får man nog säga, att kurserna varit



Fritidslektion i bokföreläsning. Regent, kapten Lindberg, undervisar.

ganaka gedigna, 40 timmar eller mer har de varat. Kursavgifterna har dessutom varit låga. 3 kronor får väl anses såsom minimibetalning för en sådan kurs."

"Har det varit några speciella svårigheter att brottas med i samband med fritidsundervisningen?" fråga vi så till slut.

"Det är klart att en sådan omfattande apparat inte sköter sig självt. Det blir alltid en del friktioner. Allt som oftast hände det t. ex. att fritidsundervisningen kolliderade med vakttjänst eller någon annan kommandering. Genom välvilligt tillmötesgående från kärchefens sida ordnades emellertid den saken upp, i allmänhet så att kursdeltagare permitterades från vakttjänst de timmar kursen pågick. En annan svårighet som vi haft att brottas med är de årliga återkommande manövrarna utom förläggningssorten. Erfarenheter från föregående år har visat, att det i allmänhet knappast lönar sig att låta kurser pågå längre än till höstterminens slut. Som en följd härav måste naturligtvis arbetet en smula forceras. Detta till trots ha så gott som alla fullföljt sina påbörjade kurser. "Avhoppningsprocenten" har varit så låg att man utan vidare kan lämna den därhän."

Bildningsarbete utan bibliotek — nej, det går ej. T 4 håller sig därför med ett om inte direkt stort så dock stadigt växande bibliotek. Detta är — till de fåkunnigas tjänst meddelat — beläget i källarvåningen på fritidsgården. Går man dit någon av dagarna måndag, onsdag eller fredag mellan 17.30—18.30 träffar man där på kårens bibliotekarie överfurir H. Hagberg. Han har bråda dagar just nu, ty biblioteket håller på att omorganiseras. Går allt som bibliotekarien vill skall biblioteket flyttas upp i fritidsgårdens serveringsgalkal. Det är meningen att denna skall omändras till läsrum, som skall vara tillgängligt för besök alla dagar efter tjänstens slut.

Vi skall be bibliotekarien berätta lite om årets arbete.

bete. "Har det varit många boklånare under året?" fråga vi.

"Ja för all del. Det är glädjande att se, att intresset för biblioteksverksamheten här på kåren i ganska anmärkningsvärd grad stigit. Under läsåret 1946—1947 uppgick antalet boklån till inte mindre än 5,160 fördelade i runt tal på 400 låntagare. Med tanke på att utbildningstiden avkortats med två månader får man anse resultatet mycket gott."

"Vad läser folk i allmänhet för böcker?"

"Det är svårt att säga på rak arm. Man märker förstås vissa tendenser i smakriktningen. Det verkar som om 'deckarna' har börjat bli mindre eftertraktade av låntagarna till förmån för moderna svenska prosaförfattare. Man kan inte undgå att märka att en viss kränshet börjat göra sig gällande. Folk har börjat få upp ögonen för vad som är mert läsvärt. Bland de svenska författarna som rönt intresse bland låntagarna kan man nämna Stig Dagerman, Vilhelm Moberg, Salje, Harry Martinsson och Sigfrid Siewertz. Även utländska författare har rönt stort intresse. Böcker av sådana namn som Howard Spring, Humfrey Jordan, Remarque och inte minst Weathley är ständigt i cirkulation.

I höstas gjordes nyinköp till biblioteket. Med ledning av det gångna läsårets erfarenheter vad beträffar läsarnas bokintresse präglades nyinköpen i huvudsak av svensk skönlitteratur. Sålunda inköptes för att nämna några: Dagermans: "Nattens lekar", en mycket omtycks novellsamling, Stjernstedts berömda och redan mycket lästa "Banketten", Wagners "Vinden vände bladen", Lo-Johanssons problembok "Geniet", Hedbergs prisroman "Bekänta färg" och Österlings diktsamling "Arens flykt".

Även utländsk skönlitteratur ingick i nyinköpen och här kan såsom exempel förtjäna nämnas: Hans



Snapshot från snickerikursen: Kapten Widoff och vpl Andersson i arbetstagen.

VINTERTRÄFFEN

En ganska kulen söndagseftermiddag i början av februari hade omkring ett hundratal tappra T 4-iter samlats till ridhuset för att begå kamratföreningens vinterträff. Det var första gången en kamratträff avhölls vintertid och det var nog inte utan att styrelsen hade sina dubier om anslutningen till en sådan. Många skulle nog dra sig för den kyliga väderleken, trodde man. Därför var det med desto större glädje man såg hur intresset för denna träff steg allteftersom tiden närmade sig för dess begående. Att så många trots det kalla och ruggiga vädret hade hörsammat kallelsen vittnar gott om det levande intresse för gamla T 4, som finnes bland gamla T 4-iter.

Vid ett-tiden började man samlas vid ridhuset och där växlades många igenkännande leenden och dunkar i ryggen. Mången kände nog igen sin gamle kompani-chef, kapten N. Björkman, som rak i ryggen och med glimten i ögat gick omkring och hälsade gamla vänner. Alla kände väl också igen den glade maskinisten Skoglund, legendarisk i sitt frodiga gemyt.

Det var glada miner och spänd förväntan inför vad som komma skulle, då överste Hagberg trädde fram och hälsade alla hjärtligt välkomna. Och när därefter musikkåren från musikläktaren intonerade en sprittande marsch och tre ryttare galopperade in för att inleda hästgalan med en jeu-de-rose, gick ett sus genom åskådarna. Det var löjtnanterna Paulsson och Florén samt furir Andersson, som skulle utföra den gamla ryttarleken. I högt uppdrivet tempo och med djärva vändningar gick jakten efter rosen. Det var en krävande lek, som ställde såväl hästarnas vändbarhet som ryttarnas snabbhet på hårda prov. Livligt uppskattad blev den pigge furiren Andersson på sin snabba svarta häst, då han ganska länge kunde hålla de båda löjtnanterna stängna.

Efter denna vilda lek följde ett icke mindre ystert nummer, där man fick se ett par oförvågna ryttare, furir Niklasson och volontär Aurell utföra vol-

tigeridning på pigga och orädda kallblodet Mia. Denna form av ridutbildning förekommer numera icke, varför det var desto mera berömvärt med de ekvilibristiska konststycken, som exekverades ömsom under publikens andlösa tystnad, ömsom under brakande applåder.

Det sista numret på hästgalan och det som gav den hippologiskt intresserade den största behållningen var kadrljridningen. Sex av kårens skickligaste ryttare på sex granna fuxar visade upp ett program som kunde tillfredsställa den kräsnaste hästkarl. Kapten Lindencrona, fanjunkarna Bergström och Carlsson, sergenterna Lindén och Ohlsson samt överfurir Hyldén på sina fyrbenta kamrater fick säkerligen hjärtat på mången gammal anspannare att klappa i hastigare takt. De applåder och bravorop som ekipagen belönades med efter avslutad ridning voro de innerligen värda och den som burit ansvaret för hela hästupvisningen och som arbetat intensivt i veckor med hela förberedelsearbetet, fanjunkaren P. Liedholm kunde andas ut efter synnerligen väl förrättat värv.

Under livligt kommenterande av ryttaruppvisningen begav sig kamraterna med ordföranden, överste Hagberg i spetsen ned till planen framför gamla motorverkstaden, där fyra olika typer av pansarfordon stod uppställda. Det var vår garnisonsbroder P 2, som välvilligt ställt dessa fordon till förfogande för demonstration. Och här fick nu under sakkunnig ledning både gamla och unga ta en närmare titt på den imponerande 22 tons stridsvagnen (eller 42-an som den kallas i pansarkretsar), och den ännu mera imponerande 23 tons PVKV, med 7,5 cm kanon, samt den mindre 10 tons stridsvagnen och den s. k. KP-vagnen, som är avsedd som följevagn för pansarinfanteriet. Man beagnade det sällsynta tillfället att klättra både in och utvändigt i de tunga vagnarna och de pigga pansarsoldaterna med sin chef löjtnant Lundbeck fick många frågor som de beredvilligt och uttömmande

Gelmeyden: "Oppet hav", Tolstojs: "Systrarna" och "Ar 1918", Lion Feuchtwangers: "Frihetens soldater" och Blaugthers: "För livets skull".

Avdelning B (biografi) fick ett nyttillskott genom Elsa Björkman-Goldschmidts: "Harriet Löwenhjelm", Kravtjenkos: "Jag valde friheten" och Barmine's: "En som överlevde". Genom välvilligt bistånd av vår assistent pastor Lindvall inköptes ett tjugotal böcker till avd C (religion) bl. a. Bohlins "Kristen front", Lars-

sons "Falleberget", Lövgrens "Tränga passager", Vaernö's "På sångarefärd genom livet" m. fl.

Vad beträffar facklitteraturen så intar avd. C (religion) en betydande position. Även teknologien, geografi och filosofi är numera rikt representerade. En rikt representerad facklitteraturavd., slutar bibliotekarien, är givetvis av största betydelse om biblioteket skall fylla sin avsedda uppgift som medelpunkt i bildningsarbetet.

Scholasticus.



Tre T 4-iter, som intresserat följde vinterträffens uppöppningar. Fr. v. Teofil Persson, Tyringe, Viktor Rundberg, Tyringe och Arvid Svensson, Håglinge.

kunde besvara. Den som frågade hur tjockt pansaret var fick emellertid veta att det var en hemligstämplad siffra, som var förborgad för en större allmänhet.

Efter denna intressanta kontakt med ett av det moderna krigets mest fruktade vapen var det kanske för många en angenäm upplevelse att på nära håll få studera hur vår moderna krigsorganisation arbetar för att ta hand om offren för alla de förstörelsemedel, som användas i krig. Detta fick man en god bild av nere i nya övningsområdet där man hade samlats för att åse nästa programpunkt. En sjukbårpluton kom i god fart tolkande på cykel i långa strängar efter sina sjuktransportbilar och gjorde halt i den betäckta terrängen, där hållplats (så benämnes förbandsplatsen) skulle upprättas. Här fick man på nära håll följa gången av förbandsplatsens upprättande och det var

Vad vore livet

utan

LJUNGS
CHOKLAD

nog flera bland åskådarna som mindes hur de på sin tid fick slita för att få upp mottagande avdelning i tid innan de sårade anlände. Man kunde säkerligen också konstatera att effektiviteten betydligt ökats med den moderna utrustning som numera står sjukvårdsförbanden till buds.

Nu hade man stått ute ganska länge och hunnit bli kall om fötterna, varför den planerade kaffepausen kom ganska lägligt. I den idylliska Fritidsgården, i Soldathemmet och på marketenteriet samlades man i grupper kring rykande hett kaffe och när nästa programpunkt, filmföreläsningen i Soldathemmet, skulle börja hade alla tinat upp högst avsevärt och det var god stämning i salen, när ljuset släcktes och den amerikanska krigsfilmerna "Återblick på segern" började. Den var fullt autentisk och det var inga småsaker man fick se, från spärjusskjutande flygplan under låganfall till atomskrällen på Hiroshima. En smula omskakade vandrade man ut i ljuset för att smälta dagens intryck innan man återigen skulle samlas till den sista programpunkten, kamratmiddags avitande å Stadshotellet.

Och här upplevde man den kamratliga samvaron under högst angenäma former. Musikkåren utförde taffelmusik, man sjöng och skålade och talarna avlöste varandra.

Ett livligt uppskattat anförande hölls av förre förvaltaren vid T 4 J. Örtenblad, som berättade hur det gick till förr i världen när han tog anställning som volontär, och överlärare Hildener berättade gamla minnen från den tiden trängkåren låg i Landskröna. Till kaffet bjöds på underhållning av pålitliga sällskapsbrodern sergeant Darpö med ensemble och därefter berättades det historier tills det var tid att åka hem efter en samvaro som, att döma av åtskilligas uttåg, hade mer smak. Man skildes åt i förhoppning att åter träffas många gånger och nästa gång på sommarträffen i slutet av augusti. B. B.

Har du varit fast anställd
vid T 4 eller såsom vpl full-
gjort tjänstgöring vid kåren

anmäl dig då
som medlem i

KAMRATFÖRENINGEN

DEN GLADASTE SIDAN

Prov i gymnastik. Man gör tigersprång och de flesta misalyckas skändligt; i synnerhet 714 Jönsson som trots ivrigt bemödande hamnar på sned över plinten och har åsknedslag. Slutligen tryter gymnastikofficerens tålmod och han ryter: "Även om ni råkar göra ett snedsprång bör i alla fall nedkomsten ske i tyshet".

Visiterande daguooff visiterar logementet före tystnaden. Ingen gör emellertid min av att ordna för avlämning. Daguooff blåser i sin visselpipa för att få tystnad och ordning, dock utan åsyftad verkan. Tappar då tålmodet och ryter: "När jag blåser i min pipa, så hörs det inte ett ljud! Förstått."

"Ursäkta, är det här framre eller bakre plattformen, och i så fall — åt vilket håll går tåget?"



En av officerarna vid ett skänst regemente var i kortaste laget och gjordes med anledning härav ofta till föremål för skämtsamma kommentarer. Översten och majoren befinner sig på inspektionsrond på kasertergården då en ensam lastbil långsamt synes rulla fram över planen. Översten följer den med blicken, men får plötsligt ett häpet uttryck i ansiktet, vänder sig till majoren och säger: "Det synes mig som om vore den här lastbilen obemannad."

Majoren ger då fordonet en likgiltig blick och svarar: "Nej, överste, det är fänrik Olsson som kör — han är nere och växlar nu."



I en till regementet hörande gymnastikbyggnad ingår även ett "hemlighus" av synnerligen elegant konstruktion och försett med spjälgolv, vilket enligt för gymnastiksalen särskilt hopkomponerat P. M. "icke må beträdas annat än med gymnastikskor". På utgåendet från gymnastiksalen finner tjänstgörande gymnastikofficer att toaletten bevistas av — o fasa — i marschskor klädda soldater. Väl kännande sitt ansvar för rummets helgd riktar han följande förebråelse till de tanklösa bassarna: "Ni ska inte kasta vatten i era marschskor, det skall ni göra i era gymnastikskor."



Nyinyrckte och ganska purunge rekryten P-n befinns sig på sitt livs första kompuppställning, visiteras av komchefen och befinns något fjunig kring haka och överläpp.

Kompchefen (barskt): Ni är skäggig. Ni skall vara rakad till uppställningen. P-n, till vilken något sådant aldrig tidigare yttrats, gripes av skräckblandad stolthet, går upp i sitt livs stramaste enskilda ställning och stammar: Ta-tack, kapten.

IDROTT



Idrotten vid kåren på god frammarsch

Låt ett gott 1947 bli ett ännu bättre 1948

Kungl. Skånska trängkårens I F gör i dagarna upp sitt bokalut för 1947 och glädjande nog kan var och en känna sig nöjd inför de resultat som uppnåts. Visserligen har kanske inte alla gånger idrottsarbetet förflutit gnisselfritt, men 1947 har betytt ett steg framåt och det är bara att hoppas att 1948 skall bli ett ännu bättre år för föreningen, och att döma av redan hållna tävlingar så torde detta vara så gott som givet. Föreningen har låtit sig representeras på flera tävlingar och nått goda placeringar och vid krets- och distansmästerskap, som hållits för Göinge, har föreningen genom vpl korp Bäckstedt och Lundberg erövrat mästerskap i terränglöpning och femkamp. I samband med femkampen i Vinslöf avgjordes också stafetterna, och T 4 I F var representerat på alla distanserna och nådde 2. placeringar i de båda korta stafetterna och 3. pris i långa stafetten med påföljd att föreningen efter dessa grenar leder tävlingen om det vandringspris, som är uppsatt till bästa föreningen i kretsen. Ännu återstår emellertid stora mästerskapen, alltså alla de individuella grenarna, och här gäller det att göra en helhjärtad insats. För Er rekryter, som äro nyinryckta vid kåren, låt idrotten bli en källa till avkoppling, och kom ner och deltag i träningen på idrottsplatsen, men mera därom på annan plats i tidningen.

Under förra säsongen nåddes som sagts flera framgångar både individuellt och i lag. Redan tidigt på säsongen, på en av de första stortävlingarna, vid internationella tävlingar i Halmstad, erövrade föreningen första pris i stafett 1000 meter på den goda tiden 2,03 genom vpl Persson, Ström, Andersson och korporal Nyberg. Detta lag tävlade också senare på säsongen vid Amerika-tävlingarna i Växjö och gjorde ett utmärkt lopp, men övermakten, Amerikas lag, med Harrison—Dillard i spetsen, blev helt naturligt för svår, men överraskande 2:a före bl a Värnamo-Gustafssons lag blev våra representanter. Redan nu under pågående säsong har föreningen hävdats sig i stafett, ty vid Stadsloppet i Hässelholm hemförde föreningen en uppmärksammas seger i korporationsklassen.

Den fria idrotten kulminerade i kärmästerskapen, som räknade ett hundratal deltagare och många goda resultat. Främsta resultatet stod korporal Nyberg för, ty han tangerade Göingerekordet å 100 meter med tiden 11,2, vilket resultat ger belägg för att vi här vid kåren ha förmånen av att ha ganska goda banor. 100-metersloppet blev förresten en bejublad historia, där favoriten Ström härfint fick stryk av Nyberg, som gjorde ett mycket inspirerat lopp, påhejad av sina kompanikamrater. Över huvud taget nåddes goda resultat i samtliga löpningar, men sämre var det i kasten, en sak som borde kunna bättras på i år. Tävlingarna gingo snabbt undan, och bästa kompani blev 4. komp, som alltså har att försvara sin position, vilket kanske blir nog så svårt, ty säkert vill i år samtliga komp gå segrande ur striden. I dessa tävlingar utdelas hederspriser till de bästa i varje gren och första pris berättigar dessutom till Kårens vackra medalj i silver under det andra pristagarna få nöja sig med samma medalj i brons. Efter fjolårets tävlingar för rättades prisutdelning av kårchefen, överste Hagberg, i samband med korum efter tävlingarnas slut.

Varje år arrangeras dessutom stafett mellan kårens olika kompanier. I varje kompani löpa 20 man, där sträckorna variera mellan 100 till 1000 meter med två sträckor av varje slag. Denna tävling går runt ridplan med den personal, som inte tävlar, som åskådare inne på densamma. De sistnämnda äro inte de minst aktiva, ty varje komp för sig organiserar ordentliga HEJA-klackar, vilka borga för att stämningen blir hög utanför banan, och alla vill heja fram sitt kompani till seger. I fjol tog 8. komp. vandringspriset och löparna därmed silvermedaljer och 4. komp blev 2 och lagmedlemmarna erhöi bronsmedaljer.

Beträffande andra idrottsgrenar, så finnes inom fö-

reningen sektioner för handboll och orientering. Handbollen här ju vintersäsongen till och föreningen deltagar i Skåneserien och efter en god vårsäsong nådde laget 4. placering. Motigt var det många gånger för såväl spelare som lagledare, men samtliga äro värda en eloge för det arbete som nedlagts under arbetsåret. Utöver serieharvandet har ordnats cupturneringar mellan de olika komp på kåren, och här var det 6. komp, som gick segrande ur striden. Även här utdelades medaljer till segrande lag, och sak samma var det i fotboll, där överfurir Larsson, efter energiskt arbete lyckades slutföra turneringen. På kårens egentliga idrottsplats är det förbjudet att spela fotboll, men vid Åhus skola har kåren en egen fotbollsplan, som får användas vid all fritid. För materiel är det ganska väl sörjt för de olika grenarna. Sälunda förfogar föreningen över både spikakor och fotbollskar i stor utsträckning, och dessa grejor tillhandahållas naturligtvis vid de tillfällen, då föreningen representeras.

Beträffande fotboll så har kåren också deltagit i den korporationstävling, som årligen ordnas här i staden och var det underbefälspåreningen som representerade förbundet under den åran. Efter en serie goda matcher kunde nämligen laget triumfera och vi hoppas bara att det skall gå lika lyckligt i årets turnering, som startar i dagarna.

Under det gångna arbetsåret har ett 10-tal träningsorienteringar avhållits och föreningen har representerats vid olika tävlingar inom bygden. Orienteringsporten hade litet svårt att få vind i seglen och intresset var kanske inte heller det allra bästa och ett par löpare gingo över för att tävla för annan förening i staden. Orienteringsporten skulle emellertid bara må bra av ett uppsving här på T 4 och förhoppningen är den, att sektionen skall nå ett gott resultat under kommande säsong.

I höstas stod föreningen som arrangör för Hässelholmsmästerskapen i natorientering, och trots ett miserabelt väder blev tävlingen en stor succé, och banläggarna överfurirerna Ekenberg och Johansson nedlade ett förtjänstfullt arbete. Tävlingen blev också en halv triumf för föreningen, ty vpl Lönnkvist segrade efter en mycket god löpning. I lag däremot gick det sämre och här triumferade Hässelholms O. K.

DM i fälttävlan har också under året anordnats av T 4 och även här kunde konstateras succé vad beträffar arrangemangen. Ingen av kårens egna fälttävlare ställde upp till start, vilket sportsligt sett är rätt, ty det blev dock i viss utsträckning hemmabana. Förresten voro samtliga engagerade som funktionärer och var och en gjorde sitt till för att genomföra tävlingen på ett sådant sätt, att deltagarna 100-procentigt förklarade, att det varit en perfekt tävling i alla avseenden.

Det är således väl sörjt för dem, som önska idka idrott på sin fritid, och som framgår å annan plats, blir det goda tillfällen till såväl träning som tävling. Till tävlingarna ordnar föreningen transportmedel, varför det inte blir några ekonomiska utlägg, vilket medlemmarna i många civila föreningar inte äro bortskämda med.

För att få tillgodoräkna sig alla dessa fördelar behöves endast erläggas en tribut av 2 kr i form av medlemsavgift i T 4 I F. Erlagd medlemsavgift berättigar dessutom till erhållande av erövrat militärt idrottsmärke. Beakta dessa fördelar och slut upp i föreningsarbetet och låt idrotten åstadkomma

EN SUND SJÄL I EN SUND KROPP.

K. P.

Låt idrottsmärket pryda uniformen

T 4 4. pristagare i tävling mellan förband om antalet erövrade märken

Under 1947 erövrades av medlemmar i T 4 I F 286 st riksidrottsmärken och detta är ett gott resultat, som gav kåren 4. placering i tävling mellan de olika militärförbanden. I realiteten betyder resultatet för T 4:s del att var tredje man avlade godkänt prov, men som synes av prislistan kan resultatet bli bättre och förhoppningen är den, att vi skall klättra uppåt på stegen och helst lägga oss i toppen. Detta bör inte vara omöjligt om alla lägger manken till, en maning till personal av alla grader. Vid erövrandet av idrottsmärket är det inte fråga om specialkunnande, utan här är det allroundförmågan, som är avgörande. Ingen kan påstå, att proven äro svåra, ty efter några vällars träning, kunna de flesta avlägga godkända prov. Det hela går ut på att ha en viss grad av spänst, styrka och snabbhet, inte föraktliga egenskaper, som böra ägas av ungdom i alla åldrar. Första året erhålles märket i brons, och fortsätter man sedan år efter år blir det allt högre valör och efter 18 år kan den, som håller på, pryda sin kavaj eller uniform med det vackra märket i emalj. Av föreningens medlemmar har kapten Widoff under året erövrat påbyggingsmärket i guld, alltså emaljmärket, och detta betyder att han 18 år har fullgjort prov för idrottsmärket. En strong prestation. Men det är flera, som äro på god väg. Kompaniadjutanten på 2 komp, fanj. Carlsson har silverplaketten, sergeant Gussing och fanjunkare Palmér bronsplaketten, och om ett par år ha dessa medlemmar också erövrat det åtråvärda emaljmärket. Detta fortsatta märkestagande har den glädjen med sig, att man tvingas upprätthålla den spänst, styrka och snabbhet, som man ägde i sin ungdom. Det bör vara något att trakta

efter för var och en. Att vara soffliggare bör varje svensk skämmas för, så låt målet vara: Idrottsmärket till varje man.

Idrotten har stort värde för samhället och med tanke på oss själva förbandet. Den skänker välbehövlig motvikt till hårda exercisövningar eller vistelse inom expeditioners dörrar, och bidrar till att utveckla och stärka kroppens olika organ och gör sitt till för att skapa ett glatt och spänstigt sinne och motverkar tidigt åldrande. Rent spel — fair play — måste alltid iakttagas och vid tävlingar av olika slag gäller det för den enskilde individen att genom disciplin och villighet offra PERSONLIG framgång för LAGETS. Dessa egenskaper samt omdömesförmåga och kamratkänsla bör födas genom aktivt utövande och det är dessa saker, som det går att förvärva vid såväl träning som tävling. Inse vilka värden idrotten har som folkreligiosa och kom med och tag Ditt märke och klara Dina prov! Märket är inte huvudsaken, men det är en symbol för idrotten på bred front.

Välkommen alltså till idrottsplatsen, där tillfällen varje vecka ges till träning och provtagning under kontroll av representanter för idrottsföreningen.

Under fjolåret ordnades vid kåren i propagandasyfte för idrottsmärket en tävling mellan de olika plutonerna, varvid varje man kunde bidra med poäng, ty fordringarna voro sådana, att godkänt prov i någon gren gav 10 poäng och så poäng ned till 1 på mycket blyg-

samma resultat. Det kämpades våldeliga och efter en hård strid segrade 4 plut 4. komp. Även i år kommer en liknande tävling att äga rum, vilket framgår av föreningens arbetsprogram för säsongen.

För Er vpl, som önska representera T 4 I F under Er tjänstgöring finnas särskilda representationsbestämmelser, enligt vilka Ni, så snart som Ni klätt Er i uniform, får representera förbandets idrottsförening. Detta betyder inte, att Ni därför behöver överge Er civila förening, utan Ni äger rätt att även tävla för denna Er hemortsförening, om vederbörande militära förening ej låter sig representeras. Exempelvis: Du hör hemma i Halmstad. Du har då rätt att tävla för både Din förening i Halmstad och för oss, T 4 I F. Skulle emellertid Du under Din vpljtjänstgöring vilja tävla (vid tävling) t ex i Trelleborg för Din civila förening, måste Du, om T 4 har någon tävlande idrottsman, tävla för militära föreningen.

Detta betyder att det utan nackdel går att tävla för både civil och militär förening, en sak som det visat sig många ha svårt att förstå, trots att det står klart och tydligt angivet i Svenska Idrottsförbundets representationsbestämmelser.

De, här vid kåren, som närmast stå till tjänst att hjälpa Er till rätta angående detaljer i idrottsarbetet äro idrottsförföraren löjtnant Lundahl, idrottsunderofficeren sergeant Gussing samt undertecknad idrottsmärkesombudsman

sergent Persson.

MEDDELANDE FRÅN SEKRETERAREN

Vid konstituerande sammanträde med kamratföreningens styrelse den 30 oktober 1947 erhöi denna följande sammansättning: ordförande överste K. Hagberg, Hässleholm, vice ordförande f. d. telegrafkommisarie M. Brorström, Kristianstad, sekreterare kapten B. Brunnby, Hässleholm, kassaförvaltare fanjunkare P. Liedholm, Hässleholm, övriga ledamöter: kapten G. Clemedtsen, Trensnum, adjunkt A. Höllfors, Hässleholm, nämndeman A. Svensson, Höglinge, nämndeman V. Rundberg, Tyringe, kontorist K. E. Johanson, Älmhult, och fänrik P. Holmer, Malmö.

Kamratföreningen har av Norges soldatförbund inbjudits att med två representanter tillsammans med Sveriges övriga militära kamratföreningar delta i ett soldatmöte i Oslo 24/6—28/6. Kapten G. Clemedtsen, Trensnum, och borgmästare W. Simonsson, Häss-

leholm, har utsetts att representera föreningen. Vi vägar hoppas att nästa nummer av Snapphanen kommer att innehålla ett intressant och roande reportage från denna unika träff mellan kamrater från Danmark, Norge och Sverige.

Egentligen skulle kamratföreningens stadgar, som fastställdes 1/9 1935 vid föreningens stiftande, ha kommit in i detta nummer, men utrymmet har inte medgivit det, varför de få anstå till julnumret. Det fordras emellertid (enligt § 2) för att bli medlem att, om styrelsen för visst fall ej annat medger, vid kåren vara eller hava varit fast anställd eller att såsom värnpliktig hava fullgjort tjänstgöring vid kåren.

Och slutligen: årsavgift 2 kronor till postgiro nr 76571 eller till fanjunkare P. Liedholm.



ANTON EMIL MARTINSSON †

Ett oväntat och smärtsamt budskap nådde oss den 11 mars, då det meddelades, att fanjunkaren Emil Martinsson hade avlidit.

Martinsson blev volontär år 1903 vid Skånska trängkåren, som då var förlagd till Landskrona. Han var således en bland dem som voro med vid kårens förflyttning till Hässleholm år 1907.

Under en lång följd av år var Martinsson köksföreståndare vid T 4. Med skicklighet och med stor omsorg ägnade han sig åt denna befattning ända till dess han inträdde i pensionsåldern.

UTDRAG UR KÅRORDER

Skolor, kurser, utbildning.

Kaptenerna Falk och Thord äro beordrade till KHS, lärokursen 1947—1949.

Fänrik Løngart har varit beordrad till pikurs (plogskola) vid Ing 3 1/2—29/2.

Kapten Waldén är beordrad såsom chef för trängens kadettskola (sommarlinjen).

Fanjunkare Ålm, Tyg 3, är beordrad såsom förvaltaraspirant i kassatjänst 1/4 1948—31/3 1949.

Kapten Ström är beordrad såsom lärare vid resuoffkurs vid T 2 31/3—19/6.

Bergeant Löfgren är beordrad såsom elev i signaloffkurs vid Sign S 15/3—11/9.

Kapten Kinnman är beordrad såsom elev i kurs för regkvm och uhrprch vid US (underhållsskolan) 10/5—3/7.

Såsom elev vid TOS (trängofficersskolan) 1948—1949 komma att beordras löjtnanterna Florén, Carlqvist och Posse.

Till resuoffkurs vid T 2 hava såsom elever beordrats furirerna Könick och Gradén.

Såsom 1. årselev vid RS (ridskolan) 1948—1949 har beordrats fänrik Arvidsson och såsom elev i allmänna furirkursen furiren Toft.

När beredskapen började och han på nytt måste inträda i militärtjänst, togs hans rika erfarenhet ånyo i anspråk som köksföreståndare vid kårens förläggning i Mölleröd. Samtidigt förestod han måltidsstationen i Hässleholm, vilken under beredskapsåren med sina trupptransporter var av stor omfattning. Martinsson bar även denna stora arbetsbörda och ledde med erkänd förmåga och gott gemyt denna betydelsefulla gren i försvarsberedskapen.

På grund av våra befattningar vid kåren, som hade mycket gemensamt, kom Martinsson och jag i daglig kontakt med varandra. Samarbetet var det allra bästa. Martinsson var en god och harmonisk människa. Begåvad med en välgörande humor och en utomordentlig berättarförmåga spred han glädje och trevnad omkring sig både i vardaglivet och i kamratkretsen. Han ägde det hjärtats godhet, som förenar människorna. Han lät inte vardagsjättet skilja sig från naturens djupa kraftkälla. Gärna lyssnade han till årstidernas sång om stillhet, kraft och evighetsrytm. Jag vet, att han riktade sina blickar mot de eviga värden, som alltid förbliva.

Så har en god och kär vän lämnat kamratkretsen. Det blir tomt när de gamla vännerna gå bort. Vi som hade förmånen att ha Martinsson till vän och kamrat ha dock kvar hans ljusa minne och det äro vi tack-samma för.

Th. Olsson.

Såsom elev i stridsskola för batch vid Inf SS (infanteriskjutskolan) har beordrats major Petri 2/8—30/9.

Löjtnant Eklund har beordrats såsom elev i tygoffkurs 1/10 1948—30/9 1950.

Personaltjänst.

Fr o m. 1/1 1948 äro till kaptener utnämnda: löjtnanterna Ström, Lindencrona, Thord och Mattsson.

Leg läkaren B. A. Kronqvist har fr o m. 1/2 utnämnts till batlläkare vid T 4.

Fanjunkarna Linell och Liedholm hava utnämnts till svärdsmän.

Avsked med pension har beviljats musikfanjunkare E. Söderberg och förrådvaktmästare O. Nilsson. Till förrådvaktmästare har konstituerats e o förrådvaktmästare A. Carlsson, Vetlanda. Såsom förrådvaktmästare vid Mobe Vetlanda har anställts K. G. A. Danielsson, T 4.

Musiksergeanten i flygvapnet I. A. E. Larsson har fr o m 1/6 utnämnts till musikdirektör vid T 4.

Advokaten B. G. A. Henriks, Hässleholm har förordnats såsom auditör vid regkrigrätten vid T 4.

Arhens & Sögn

—Stackars alla civilister
som blir bortklemade
på bekväma

DUX

madrasser



**OSBY
SÅGVERKS AB**

— Trävaror i parti och minut —

Telefon Osby 211

**NILS HEIME
AKTIEBOLAG**

Trävaror en gros & export

Telefon 27020, 27021, 15760, 32623
MALMÖ

KRONOGRAFEN

— universalinstrumentet —

- ◆ NORMALUR
- ◆ TIDTAGARE
- ◆ AVSTANDSMÄTARE
- ◆ HASTIGHETSMÄTARE

I våra butiker kan Ni välja bland ett flertal
högklassiga schweiziska precisionakronografer

A S U

A.-B. Svenska Urdepoten

Malmö - Stockholm - Göteborg - Hälsingborg



Egon Westrell AB., Malmö.

Import Export

Hälsingborg 1948 - Norra Skånes Tryckeri



SNAPPHANEN



Tidskrift för Kungl. Skånska trängkårens kamratförening

Julnummer 1948 - Årgång 6

Pris 75 öre